

MISAO S PROMATRA NICE

Ako zavirite u Kroniku Spectruma pisanu netom nakon Drugog vatikanskog koncila i pregledate teme lanaka, vidjetete koliko su studenti našeg fakulteta tada živjeli život svoje Crkve. Biti aktualan bio im je jedini cilj uz to da svojoj mladom mišlju, mišlju tek u razvoju, doprinesu tadašnjim traženjima. Kako danas posti i ono što su oni s lako om radili? Nalazimo se u vremenu koje je krajnje nesklono razmišljanju. Naime, slobode kao da su samo formalno podijeljene. U našim medijima i dalje postoji represija kršanske religiozne misli. Ali mogu re i da to i nije toliki problem. Ve e od toga je što se nalazimo u vremenu kada se studenti tako lako oduševavaju za razne inicijative, pa i u ovoj u kojoj valja podijeliti stavove, no kada se stvar pokrene, kada želje valja provesti u djelo, oduševljenje splasne. Za etnici ovog asopisa stvar su pokrenuli tako er u nepovoljnim vremenima. Nedjeljni Vijesnik od 14. svibnja 1972. godine pokazuje samo dio onoga što možemo okarakterizirati kao ušutkavanje, progon i želju za micanjem sa scene katoli ke misli maldih intelektualaca okupljenih oko Spectruma. Vijesnik piše *da se tu ne radi o lingvisticima, ve o smišljenoj politici koj akciji s nacionalisti kih pozicija*, a sve samo zato što se netko na Bogoslovskoj tribini usudio re i rije protiv režima u službi onoga što je hrvatsko i katoli ko.

Živimo u vremenu bez ve ih otvorenih napada, no ipak se borimo. No, s kime se borimo? Mišljenja sam da se borimo sa samima sobom. Imaju i otvorenog neprijatelja bili smo spremni otvoreno se boriti za svoju stvar. Sada nas podrivaju iznutra. Nestalo je vanjske prijetnje i ušuškali smo se u svoju svakodnevicu. Stali smo *reciklirati* one koji su mislili svojom glavom. U ovom je vremenu nužno razmišljati o duhovnoj obnovi naše domovine. Sve sile valja usmjeriti na nas same i obnoviti Tijelo. *Misti no smo Tijelo Kristovo*. Gubmo se u raspravama tko je tko, gdje je kome mjesto, raspravljamo o životima sve enika, redovnika i redovnica, bogoslova, o onima koji su zastranili i naštetili Crkvi, polemiziramo oko laika i njihovog mjesta u Crkvi, a zaboravljamo ijeg smo tijela dio. Moramo se vratiti izvorima i po eti razmišljati o sebi kao misti nom Tijelu onoga koji je za nas prolio zadnju kap krvi. Valja nam uistinu utjeloviti Krista na zemlji. No, inimo li to? Kristovo Tijelo mora biti veliko. Ono se mora pokazati kao najsitnije žilice u ljudskom tijelu kojima krv te e stanica po stanicu, moramo pokazati da smo živi organizam Krista, živa još uvijek u nama i me u nama, tako da svaki organ funkcionira sam, ali jednako u suradnji sa onim do sebe u jednom organskom sustavu pa zatim i kao organski sustavi zajedno u jednom Organizmu. Bit emo novo Kristovo Tijelo, no potrebna nam je borba. Crkva se i danas napada, no te napade smatram minornima. Naša ljubav mora biti najve i argument napadima pa makar ona ponekad

boljele poput boli smrtonosne bolesti. Zato nam se valja oduprijeti me usobnim podmetanjima na svakoj razini jer ne priliči se Kristovu Tijelu da unutar sebe bude podijeljeno.

Pred vama je novi broj Spectruma, broj koji mu osigurava siguran kontinuitet nakon kratke ali bolne krize uredništva. Naslovnom stranicom željeli smo ostati povezani sa starim uredništvom kojem, unatoč svemu što se dogodilo, valja odati poštovanje. Rad na projektu poput Spectruma iziskuje velik trud i odricanje, na što je staro uredništvo spremno odgovorilo te im stoga zahvaljujemo. Novi broj našeg časopisa tematski ne daje širinu, ali poticaj na rad i razmišljanje je dan. Dajem vam ga na sud. Vjerujem da će naša uredništva vizija uspjeti i da ćemo u sljedećim brojevima uređivanim pod našim vodstvom odgovoriti izazovu vremena. Nas studenata ima; mlade smo glave spremne idealistički se boriti za zacrtane ciljeve. Ovo je pravo mjesto za brušenje misli gonjene mladima kim entuzijazmom. Odvažimo se i recimo vremenu u kojem živimo da smo ga spremni oblikovati!

Silvio Košćak,
glavni i odgovorni urednik